

Valgrettens Opnaaelse, og vi er overbeviste om, at rene Kvindesagsorganisationer, der arbejder virksomt og stadigt og uden nogetsomhelst Hensyn til de politiske Partier er absolut nødvendige for Opnaaelsen af lige Ret mellem Kvinder og Mænd. Det er aldeles ikke tilstrækkeligt at have Kvinder paa Rigsdagen; de danske Kvinder har allerede oplevet, at enkelte af disse har modsat sig Kvindernes principale Krav om »Lige Ret«. Desuden føler vi os overbeviste om, at Kvindesagsorganisationerne er absolut nødvendige for at udvikle og dygtiggøre Kvinderne som Statsborgere, vække deres politiske og sociale Interesse, en Opgave, som de politiske Partier ikke er i Stand til og heller ikke interesserede i at paatage sig stadigt og i al Almindelighed.

Medlemmerne af Kvindesagsorganisationerne er gennemgaaende stærkt politisk interesserede Kvinder — ogsaa paa dette Punkt er jeg ganske uenig med »Dansk Landsforbund« — et stort Procenttal af dem er Medlemmer og flere af dem Bestyrelsesmedlemmer i deres respektive politiske Organisationer, og jeg maa paa det bestemteste protestere imod Ivar Berendsens Antagelse, at Kvindesagsorganisationerne skulde danne Indledningen til et politisk Kvindeparti mod Mændene. Saavel i den internationale Alliance, som i de nationale Foreninger er alle politiske Anskuelser repræsenterede, men vi kan og vil fremdeles samarbejde for Kvindernes Rettigheder.

I Overensstemmelse hermed tillader jeg mig derfor paa Dansk Kvindesamfunds Vegne at anbefale

det fra »Den internationale Komité« fremsatte Forslag.»

Forslaget blev som tidligere meddelt vedtaget med et meget stort Flertal. Hvilke Konsekvenser det afgørende Nederlag for »Dansk Landsforbund« vil have med Hensyn til dets Forbliven eller Ikke-Forbliven i Alliancen vides endnu ikke. Denne Organisations eneste Formaal er ved sin blotte Tilværelse at støtte Kravet om Valgret i de faa Lande, der endnu ikke har opnaaet denne; den har altsaa intet Formaal inden for dette Lands Kvindearbejde, men har gennem sit Forslag og ikke mindst dets Motivering sat sig i aabenlyst Modsætningsforhold til Kvindesagsorganisationerne saavel her i Danmark som i alle de Lande i Evropa, der nu har sluttet sig sammen om Alliancens udvidede Program. Dets Eksistensberettigelse synes herefter noget tvivlsom.

Paa Kongressen valgtes følgende *Hovedbestyrelse*:

Præsident: *Mrs. Chapman Catt*, U. S. A.
Marguerite de Witt Schlumberger, Frankrig.
Chrystal Macmillan, England.
Margery Corbett-Ashby, England.
Margherita Ancona, Italien.
Anna Lindemann, Tyskland.
Mrs. Stanley Mc Cormick, U. S. A.
Mme Girardel Vielle, Schweiz.
Anna Wicksell, Sverige.
Adèle Schreiber-Krieger, Tyskland.

VALGETS RESULTATER

De endelige Optællinger af Resultaterne ved disse Dages Valg til Folketinget har endnu ikke faaet deres Afslutning. De i April valgte kvindelige Rigsdagsmedlemmer synes at være genvalgte.

Vi aftrykker Partiernes Stemmeantal for Valgene i April og Juli 1920.

Det politiske Stemmetal og Mandater.

	April 1920.	Juli 1920.
Venstre	350,407 . . .	344,312
Socialdemokratiet	299,892 . . .	285,110
Det konservative Parti	201,031 . . .	180,257
De Radikale	122,144 . . .	110,218
Erhvervspartiet	29,279 . . .	25,619
Centrum (Professor Birek)	9,055 . . .	2,959

Det frie Socialdemokr. (Marott)	7,255 . . .	2,805
Venstre-Socialisterne	3,807 . . .	2,441

Partistillingen i Folketinget i April 1920:

Venstre	48	Mandater
Socialdemokratiet	42	—
Radikale	17	—
Konservative	28	—
Erhvervspartiet	4	—

Partistillingen i Folketinget i Juli 1920:

Venstre	51	—	(3 Mandater vundet)
Socialdemokrater	42	—	(0 —)
Det konservt. Parti	26	—	(2 — tabt)
De Radikale	16	—	(1 —)
Erhvervspartiet	4	—	(0 —)

Kvindelig Betjening.

Da Spørgsmaalet om kvindelig Betjening paa vore Restauranter rejstes i 1917, medførte det en vidtloftig Meningsudveksling om, hvorvidt det var ønskeligt eller ej at se Kvinder gaa over i dette Fag.

Dagbladene satte Enqueter i Gang om Spørgsmaalet, og jeg indser nu, at

de mest fremskuende var dem, der paa det bestemteste hævdede som en Urimelighed, at Serveringsfaget ikke aabnedes for Kvinder.

Jeg vil straks sige, at jeg hørte ikke til de vidtskuende, mine Betæneligheder delte jeg bl. a. med Søster Olafia, der i en Artikel i Dagbladet

„Hovedstaden“ skrev ud fra de Erfaringer, hun havde samlet under sin Virksomhed blandt Kristianias forkomne Kvinder. „Kvinder, der beskæftiger sig med Serveringsfaget, løber den største Fare for at drives ud i Prostitutionen,“ og det kan ikke nægtes, hun byggede sin Anskuelse